

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum Libri quinque

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

5 De modo se præparandi ad sanctissimum Eucharistiæ sacramentum
sumendum, & corporis compositione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46553)

terfamilias, quotannis semel rationes omnes datorum & acceptorū colligit, vt statum norit rerum suarum: Ita Christianus, qui in mercatu virtutum est constitutus, non malè agit, si quolibet anno videat, quantā ad virtutes accessionem fecerit, quæ vitia deposuerit, quas imperfectiones reliquerit, & quantū fieri potest, hunc annum cum præcedenti conferens, si aliquid spiritualis lucri obseruat, Deo gratias agat: si verò detrimentum negligentia sua sit passus, ex animo doleat, stimulosq. sibi ad fortiùs currendum addat.

CAPVT V.

DE MODO SE PRAEPARAN-
di ad sanctissimum Eucharistie Sa-
cramentum sumendum.

EX hoc omnium bonorum Spiritualium fonte, tantum se quisq. hausturum credat, ad quantum capiendum ipse se præparauerit. Potest autè ista præparatio fieri bifariā. Quidam enim satis habēt, peccatū in cōmunionem euitare, ac se ad cōseruationē & augmentum gratiæ aliquo modo disponere: Alij etiā ad gustandum in hoc Sacramento, quā suavis sit Dñs, & ad gratiā abundantiorē accipiendā, & vehementer augendā se cōparāt.

*De priori preparatione minus perfecta,
sed omnibus necessaria.*

Prima præparatio, quæ in omnib⁹ esse debet, exigit, vt quæ impediunt dignum accessum ad cōmunionem, vitentur: cuiusmodi est

*Impedi-
mētorum
remotio.*

est excōmunicatio, & peccatū mortale. Ab illa ergo absolui, qui ligatus est, & ab hoc emūdari, qui sibi peccati cōsciū est, per contritionem, & confessionem, & propositum firmum in posterum abstinendi, curet. Est etiā mane cōmunicatio impedimentū cibus, post mediam noctem sumptus, nisi periculum mortis immineret: & huiusmodi impedimēta necessario sunt remouēda. Decet etiā alia remoueri: cuiusmodi est nimia distractio mentis, tædium, & somnolentia, & magis quā hęc, cōmotio à pollutione (etiā sine culpa) vel ab alio peccato, præsertim si mortale sit; nam illo die abstinendum esset etiam post confessionem, si causā vrgens non excusaret: nō tamē mortaliter peccaret, qui cum his secundariis impedimētis ad cōmunionē accederet; & deuotio multos huiusmodi defect⁹ supplere posset.

PRIMUM ergo in hac præparatione sit, impedimenta remouere.

*D. Bernard. de
precept.
& dispensat.*

*Bona voluntas &
fides.*

SECUNDVM est, bona cum voluntate inferuendi DEO, quæ bonis operibus, cum oportunum fuerit, confirmetur: & cum fide sincera, ad nutriendam animam sanctissimo Christi corpore, accedere.

Humilitas.

TERTIO, curādum est, vt magna cū humilitate, ex consideratione tantæ maiestatis ac sanctitatis, ad communionem accedatur.

Deuotio.

QUARTO, quærēda est deuotio ex cōsideratione passionis Christi, & ex præsentī benignitate, quæ nobis in hoc Sacramento exhibetur, ad spē & amorem se excitando: ad quod
oratio

oratio cum consideratione multum valet.

Post communionem, hoc faciendum est Christo, quod solet fieri nobili hospiti.

PRIMO, agēdæ illi gratiæ, quòd ad tam vile hospitium accesserit.

SECUNDO, offerem⁹ illi nos toto, nostraq̃. omnia, vt illa tanquam sua disponat, & curet.

TERTIO, aperiemus ei paupertatem nostram, nostrosq̃. omnes defectus; petemusque gratiam, ad malas affectiones omnes deponendas, virtutesque contrarias assequendas.

De secunda preparatione exactiori.

SECUNDA dispositio tria exigit ante cōmunionem, tria circa eā, totidem post eā. Ante cōmunionem primò exigitur dolor de peccatis etiam venialibus, & confessio, si quid conscientiam grauaret: & breuiter, quicquid ad puritatem animæ pertinet. Cor etiā purgandum est ab omni amore sensuali, ac desiderijs, & delectationibus, quæ diuinum amorem non adiuant: & sensus discreta quadā seueritate, etiam in rebus licitis, restringendus est.

SECUNDO, fames huius cibi excitāda est duplici consideratione: altera, excellentiæ & utilitatis huius Sacramenti: altera, propriæ paupertatis ac necessitatis.

TERTIO, profunda reuerentia & humilitas, quæ duabus etiam cōsiderationibus iuuatur. Altera, immensæ magnitudinis, dignitatis, & imperij Christi Domini; & puritatis, quia nec stellæ in eius conspectu mūdæ sunt. Altera, contrariæ vilitatis, & infirmitatis nostræ,

stræ, quæ considerata efficiet, vt diuinam beneficentiam magni faciamus.

Tria circa communionem.

Amor.

IMprimis circa cõmunionẽ exigitur Amor, qui in duabus cõsiderationibus inuenitur: Altera, passionis Christi, ex cuius vulneribus amor convenientissimè hauritur: altera, præsentis beneficii, in quo tanta cum dignatione & charitate Iesus Christus se communicat, tanquam familiariter & intimè nobis se coniungens: nec solùm eius maiestas pauperem nostram domum ingreditur, & à nostris vulneribus nõ abhorret, sed sanguinem etiã suum & corpus, in medicamentum donat, ad nos sanandos, præseruandos, confirmandos.

Spes.

S E C V N D O, exercetur spes, considerãdo in Christo esse, quicquid confidentiã excitare potest: hinc quidem, quoniã potest omne bonum nobis conferre, cùm sit omnipotens, & indigentia nostram perspectam habeat. Cùm ergo accedamus ad mare immensum bonorũ omnium, quomodo non hauriemus aquam gratiæ abundanter ex eo? Inde verò, quia vult omne bonum nobis impartire, cùm sit summè benignus, cùm nos diligit plus quàm nos ipsi, magisque largiri nobis sua dona, quàm nos recipere, desideret, cumque, ne meritum desit, suum nobis impendat.

*Gratiarũ
actio.*

T E R T I O, ex intimo corde gratias agere pro tanto beneficio, & charitate, qua nos complexus est.

Tria

Tria post communionem.

POST communionem, ad fructum huius Sacramenti seruandum & magnoperè augendum requiritur.

PRIMO: Custodia sollicita sensuū, linguæ, & cogitationū, post tantū hospitem domi nostræ exceptum: & si accideret quid committi, quod ipsius oculis displiceret; statim cū dolore ad veniam petendam accedere; & ne à nobis recedat, suppliciter orare. *Custodia sensuum.*

Secundo: exhibere huic hospiti, quicquid obsequij bonarū operationū, ex ipsius amore poterimus: & quod eisdē deest, bona voluntate supplere, illius gloriæ amplificationem cum maxima cupiditate desiderando. *Bona operationes.*

Tertio: assistere summo huic hospiti domi nostræ suo loco & tēpore, per meditationes & orationes deuotas, nobis & proximis nostris omnia necessaria & vtilia petendo, laudando, gratias agēdo, &c. Iuuat ad hoc ipsum, crebrò ad sanctū hoc Sacramentū accedere. Penitus enim in Iesum Christū ingrediemur, & magis ille participes donorum suorum nos faciet. *Meditatio & oratio.*

De Corporis compositione in sacra Communione.

Quod ad Corporis cōpositionem attinet, ea sit eiusmodi, quæ & tantū Sacramentū deceat, & nihil insolēs habeat, & Sacerdoti sacrā hostiā porrigenti molestiam nō adferat. Itaque genua flectantur, manus cōplicentur, nō ad os eleuatæ, ne Sacerdotem impediunt, sed circa pectus decenter cōpositæ. Caput sine motione sit in neutrā partem inclinatum, aut anterius demis-

demis-

demissum, sed moderatè eleuatū; vt citra difficultatē à Sacerdote os attingatur. Oculi vel clausi vel demissi; turpe enim est, et tempore, vel Sacerdotē aspicerè, vel aliò oculos cōvertere. Os omnino quietū sine vlla lectione vel laborumq; motu, honestè apertū, non nimis diductū: Lingua extremum labium attingat, nō nimis extensa, vt hostiā suscipiat, & in os deferat, saluaq; reuerenter liquefactā in corpus demittat; non enim est dentibus terenda, vel palato admouenda, sed ante ablutionis sumptionē deglutienda. Corpus totum erectū sit, & sine motu vllò quietū; suspiria, flatus, gemitus, pectoris tensiones, exclamationes, vocales orationes, & id genus alia, quæ nō rarò periculum adferunt, vel casus hostiæ sacræ, vel contactus dentium, aut labiorū; cōmunionis tempore omittantur. Oret tunc solus spiritus, sancta q; & suaui meditatione in Deū feratur.

CAPVT VI.

ARGVMENTA POPVLARIA EX
similitudinibus ducta, pro frequenti communione corporis Domini.

SIC VT patens, cui gratissimum est frequenter domum filij sui vocari, sciens huius sui desiderij filium esse consciū, non rectè accipit, si semel tantū, bis tēve in anno, aut saltem rarò admodum inuitetur: Ita *Prou. 8.* Christus, cuius nouimus esse delicias versari cum filiis hominum, si rarò admittatur, meritò iniquè ferre potest.

2. Ami.